

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Saresma, Tuija

Title: Tunteita ja politiikkoja

Year: 2013

Version:

Please cite the original version:

Saresma, T. (2013, 6.12.2013). Tunteita ja politiikkoja. Kulttuurintutkimuksen seuran verkkosivut. <http://kultut.fi/kolumni/>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Tunteita ja politiikkoja

Tuija Saaresma

Kulttuurintutkimuksen päivät järjestettiin yhdessä Sukupuolentutkimuksen päivien kanssa marraskuun lopussa Rovaniemellä otsikolla Totta ja tarua, Truth and Tales. Ilmoittautuneita oli hulpeat 330, ja ilahduttavan moni oli paikalla torstaista lauantaihin. Lapin yliopiston väestä koostuva järjestelytoimikunta oli tehnyt hienoa työtä, mikä näkyi käytännön järjestelyjen sujuvuudessa ja myös temaattisessa yhtenäisyydessä. Keynote-puhujista – Stephanie Lawler, Diana Mulinari, Terry Eagleton, Tina Rosenberg ja allekirjoittanut – useimmat olisivat voineet esitelmöidä kummilla tahansa päivillä. Myös työryhmät olivat aidosti monitieteisiä.

Olen palannut viime päivinä moniinkin päivillä esille nousseisiin aiheisiin. Monia vielä muotoaan hakevia ajatuksensiemeniä jäi mieleen itämään. Nostan esille kaksi mielestäni keskeistä ja eri tavoin päivien keskusteluja läpäissyttä teemaa, tutkimukseen liittyvät tunteet ja tutkimuksen politiikat.

Päivien avausesitelmässä Stephanie Lawler käsitteli elegantisti luokkanostalgiaa, menetyksen kokemusta ja valkoista maskuliinisuutta. Omassa puheenvuorossani tarkastelin netissä rehottavaa viha- ja kaunapuhetta, joka kohdistuu tutkijoihin, ja josta moni paikalla ollut oli saanut osansa. Oli parantavaa nauraa yhdessä ”maskulinistisen standpoint-empirismän” feminististä tutkimusta ja kulttuurintutkimusta halventaville argumenteille. Diana Mulinari totesi ruotsalaista hoivarasismia käsitelleessä esitelmässään olevansa sellainen tutkija, joka tulee vihaiseksi asioista. Hän on onnistunut työssään valjastamaan vihansa kanta-aottavaksi akateemiseksi toiminnaksi.

Terry Eagleton nauratti yleisöä älykkäillä huomioillaan ja kysymyksillään mäyrien sielunelämästä, enkeleiden eksistenssistä ja siitä, miksi tunteet käsitteellistetään aina tilallisin metaforin. Tina Rosenberg taas muistutti, että feministit ovat tuoneet affektit tutkimukseen ja osoitti tunteiden olevan aina läsnä politiikassa. Tunteita mietittiin monenlaisten materiaalien pohjalta ja monenlaisin käsitteellistyksin. Vaikka esitelmissä puhuttiin pelosta ja vihasta, kuolemista ja tappamisesta, rasismista ja naisvihasta, päällimmäiseksi jäi kuitenkin ilo. Diana Mulinari muistutti, että vaikeiden asioiden tutkimisen vastapainoksi tarvitaan naurua ja viinin juomista kollegojen kanssa. Niitä molempia Rovaniemellä saatiin.

Tutkimus ei koskaan voi olla pelkkää terapiaa. Kulttuurintutkijoille ja feministisille tutkijoille tutkimus ei ole myöskään pelkkää norsunluutornissa näpertelyä, vaan keino muuttaa maailmaa paremmaksi. Tina Rosenbergin feministisiä performanssiryhmiä tarkastelevan esitelmän otsikko ”Don’t be quiet, start a riot!” on ehkä turhan raflaava osalle tutkijoista, mutta molempien tutkimusalojen progressiivinen agenda tiivistyi päivillä moneen kertaan

ääneen lausuttuun huoleen rasistisen ilmapiirin ja uusfasismin noususta. Omalla tavallaan kaikki keynoteet kehottivat tutkijoita aktivismiin. Maailman pelastaminen tuntui olevan jaettu eetos päätellen siitäkin, miten hyväksyvästi yleisö nyökytteli Diana Mulinarin vetoomuksille liittyä rasisminvastaiseen työhön: "I ask for collaboration on issues that are important"; "Don't leave me alone in this field"; ja "Please engage in this issue".

Esitin edelliset lainaukset englanniksi sen kunniaksi, että päivät olivat kaksikieliset. Työryhmistäkin osa pidettiin englanniksi, keynoteista suurin osa. Englannin kieli oli luonteva valinta, koska Stephanie Lawler ja Terry Eagleton tulevat Brittein saarilta. Suomen kielen paikkaa taas puolustaa se, että yleisöstä arvioni mukaan 95 % puhui suomea äidinkielenään. Toisaalta oletan, että pyydetessä Diana Mulinari ja Tina Rosenberg olisivat voineet puhua myös ruotsiksi, ja panelistien ja yleisön joukossa oli useampia saamen kielen taitoisia.

Kulttuurintutkimuksen päivillä on aina haluttu antaa tilaisuus puhua akateemisesta tutkimuksesta suomeksi. Itse en kielivalintaani totta puhuen edes miettinyt – ennen kuin jälkikäteen, kun sain kuulla olleeni hyvin rohkea puhuessani suomeksi. Kommentti muistutti englannin valta-asemasta akateemisena kielenä. Sillä voi olla seurauksia myös yliopistojen yhteiskunnallisen tehtävän kannalta, kuten Mulinari muistutti vastauksessaan yleisökysymykseen siitä, miksi tutkijat eivät tiedota tutkimuksestaan poliittisille päättäjille. Hän arveli, että velvollisuutemme kirjoittaa englanninkielisiä artikkeleita vähentää mahdollisuksiamme vaikuttaa päätöksentekoon, ja esitti kysymyksen, pitäisikö meidän mieltä vähemmän impact factoria, kätkeytyä vähemmän englanninkielisten referee-artikkeleiden taakse ja ottaa enemmän kantaa yhteiskunnallisiin keskusteluihin.

Korkeatasoista akateemista keskustelua kuultiin Olli Löytyn johtamassa paneelissa ja käytiin työryhmissä, joiden esitysten abstrakteista näyttäytyy kulttuurintutkimuksen ja sukupuolentutkimuksen tutkimuksen kirjo. Keskustelusta päästiin nauttimaan myös lauantaina, kun Eagleton ja Rosenberg debatoivat muun muassa Marxista, sukupuolesta ja uskonnosta.

Historiallisista yhdessä järjestetyistä Totta ja tarua -päivistä jäi hyvä mieli kaikille, joiden kanssa olen ehtinyt niistä keskustella. Seuraavaksi aletaan mieltä, missä ja keiden kanssa järjestetään seuraavat Kulttuurintutkimuksen päivät vuonna 2015. Mutta vielä hetken voi paistatella onnistuneiden päivien ja Rovaniemen hengen jälkitunnelmissa.